

[Indenrigs- og boligministeren.]

ned, hvis befolkningen vil affinde sig med, at en sags behandling tager længere tid, end den allerede gør. (*Qvist Hansen*: Vorherre bevares!). Jamen, det er vilkårene, hvis man vil spare på dette område.

Til slut vil jeg gerne sige, at afgørende for, om administrationen bliver dyr eller billig, er, hvad de to ting beslutter. Den erfaring gør man ret hurtigt, når man som minister beskæftiger sig med administrationen. I det øjeblik rigsdagen beslutter sig til indviklede og besværlige fremgangsmåder i den hensigt at øve ret og skel så minutøst som overhovedet muligt til alle sider, kræves der større administration, end hvis man kan handle efter en lineal, og en stor del af den administration, staten efterhånden har fået, skyldes netop, at rigsdagen har måttet gennemføre en række kompromisser, hvorved der indføres undtagelser fra reglen og undtagelser fra undtagelserne. Dette fører til en mere omfattende administration, og når vi diskuterer spørgsmålet om besparelser — og jeg tænker her på besparelsesmulighederne i fremtiden —, er det derfor afgørende for os, når vi skal skrive lovene, at vi skriver dem på en sådan måde, at den administration, der skal føre dem ud i livet, ikke behøver at være større end nødvendigt.

Finansministeren (*Thorvald Kristensen*):

Jeg har ikke ment at burde blande mig i denne debat, da jeg tidligere har udtalt mig principielt om besparelser på statsbudgettet under debatter i det høje ting i indværende sæson. Jeg har bedt om ordet for at besvare et spørgsmål, der blev stillet til mig i formiddags af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vedrørende arbejdet i udvalget vedrørende statens regnskab og budget. Det ærede medlem brugte den vending, at den nuværende regering havde standset dette arbejde. Jeg vil gå ud fra, at dette udtryk var en fortalelse fra det ærede medlem. Arbejdet er nemlig ikke standset, og det ved det ærede medlem, hvad jeg om et øjeblik skal dokumentere.

Forholdet er det, at der ikke har været holdt møder i det samlede udvalg i lang tid. Det ville imidlertid være en ren overfladisk betragtning, hvis man udelukkende bedømte et udvalgs arbejde ud fra antallet af plenarmøder. Det, der skete, var, at udval-

get i 1949 vedtog at nedsætte et arbejdsudvalg. Dette arbejdsudvalg har siden holdt flere møder, men navnlig har flere af finansministeriets embedsmænd til brug for dette arbejdsudvalg foretaget meget omfattende undersøgelser med henblik på det meget store spørgsmål, hvorvidt og da hvorledes man kan foretage en omlægning af statens regnskab og budget. Enhver, der har beskæftiget sig med statens finanser, ved, at dette er en meget omfattende opgave. Det er en opgave, som naturligvis ikke udelukkende kan løses ved, at en række medlemmer af et udvalg sidder og holder plenarmøder. Det egentlige arbejde må foretages gennem undersøgelse af eksperter, som sættes dertil på udvalgets initiativ, og det er det, som er sket, og dette er også fortsat i den nuværende regerings tid. Embedsmænd i finansministeriet vil kunne bekræfte, at jeg personligt har interesseret mig for dette arbejde. Jeg har f. eks. foranlediget, at en af finansministeriets embedsmænd har været på studierejse i England for i det parlamentariske styresæts moderland at indhente erfaringer på dette vigtige område. Jeg tror, at disse erfaringer i høj grad vil komme udvalgets arbejde til gode. Jeg har endvidere nu i efteråret — jeg husker ikke, om det var i november eller december — foranlediget, at en af finansministeriets kontorchefer indtil videre er blevet fritaget for sit sædvanlige arbejde, for at hun kunne stille hele sin arbejdskraft og hele sin erfaring til rådighed for det arbejde, der udføres for udvalget vedrørende statens regnskab og budget. Det er mig bekendt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er blevet underrettet om denne foranstaltning fra min side, og det var derfor, jeg sagde, at det måtte være en fortalelse, når han sagde, at udvalgets arbejde var blevet standset. Det er ikke standset, og det vil blive fortsat.

Ministeren for offentlige arbejder (*Victor Larsen*):

Det ærede medlem hr. Kolbjørn ironiserede blidt over besparelsesforslag, der var fremkommet fra ministeriet for offentligere arbejder. Det giver mig anledning til et par bemærkninger. Jeg må iøvrigt sige, at skrivelsen med forslaget om de berømte 10 pct. var dateret den 22. februar, og vi havde den i ministeriet den 23. februar med krav om besvarelse senest den 5. marts.